לשכת העתונות הממשלתית

ירושלים 5.2.61

אל: מ. ארגון, השגרירות וושינגטון

מאת: ד. לנדור, מנהל לשכת העתונות

העתק: השגריר וושינגטון
מר מ. קולק, מנכ"ל משרד רוה"מ
מר ח. יחיל, מנכ"ל משרד החוץ
ניצב י. קרן, מטה המשטרה
מר א. יפה, ניו-יורק
מר ד. אלדן, לשכת העתונות ת"א

<u>משפט אייכמן - צילום</u>
שלך מא/172 מיום 26.1.61

1) <u>טלביזיה</u>: אין צורך לחזור על כל ההיסטוריה של נושא זה, השתתפת אישית בישיבת הפורום הגבוה ביותר בנידון, השמעת טענותיך והן נדחו.

ברצוני לציין שעד היום לא קבלנו כל הצעה מעשית או טובה יותר מזו של „קפיטל סיטיס". החוזה שלנו מאפשר להפריט המשפט על ידי צורת אחד, מבלי לפגע בבטחון או בכבוד בית המשפט. יחד עם זאת הוא מאפשר להעמיד החומר לכל מעונין בעולם כולו באכות טובה ובצורה יעילה.

לא הופתענו מכך שמספר חברות ובעיקר נ.בי.סי. מנסות כל הזמן להכריח אותנו לבטל החוזה או להשיג יתרונות שאינם נתנים לאחרים כמו כן לא הופתענו שהמיקוח לגבי המחיר מתנהל בדרכים המקובלות כנראה בשטח זה בארה"ב.

ייתכן והמו"מ עם הרשתות ובמיוחד עם נ.בי.סי. היה חלק יותר לו נמנעו נציגי ממשלה מלהתערב בדבר מהרגע הראשון.

2) <u>צ י ל ו ם</u>: בכל מכתביך בנידון ציינת שאסור לסטות מן העקרון של שוויון מוחלט, מעדת עצמך במכתבך ב-6.12.60 גם בציטטה מהשגריר.

על מנת להקל על „לייף" הצענו לשחרר התמונות של מקום המעצר בצורה כזאת ש„לייף" יוכל להכינן לגליון הבא שלו, ושלא יצטרך להופיע בלי תמונות אלה לאחר שהן תתפרסמנה בעתונים היומיים.

בקשיבה בה השתתפת נתבקשת שלא להודיע על עתוי זה ל„לייף" מאחר שהוחלט שלא להכנס להסכם חשאי עם איזה שהוא גורם. על עתוי זה הוחלט לא כדי לתת קלף בידך ביחסיך עם „לייף" אלא כדי להבטיח לעצמנו פרסום מכסימלי גם בעתון זה.

דחיתנו הצעתך לאטברגו, בין השאר גם מסיבה מעשית הואיל ואנו משוכנעים שהעתונים לא יעמדו בכך. עניית על כך שלא עלינו ללמד את עורך „לייף" את מקצועו. אין בכוונתנו לעשות זאת חס וחלילה אלא לשאלך:

א) כיצד נבנק אמברגו בכלל? ולידו מסוים בפרט?

ב) מה הניעון לפרסם תמונות המעצר ביום פתיחת המשפט? באותו יום,

מספר שעות אחר התחלת המשפט תהיינה בידי המערכות המוגנות רדיו של המשפט והן תהיינה הרבה יותר אקטואליות מהתמונות של מקום המעצר.

ג)מה תעשה אם המשפט לא יתחיל ביום רביעי בשבוע?

עקרון האמברגו, בוגד במקרה זה את כל עקרונות הפרסום, ולכן יתשדו בנו מיד שעשינו זאת רק למען עתון מסוים ועל ידי כך נסתבך באותו הסיבוך שהסנריר הזהיר בפניו.

במכתבך מה-17.11.60 כתבת: המשפט יתחיל בתחילת השבוע, לייף הולך לדפוס בסוף השבוע ומוצא למכירה ביום ד' פירוש הדבר כי בעתונים היומיים אשר יתפרסמו עוד לפני צאת „לייף" לשוק יהיו צילומי אייכמן בעוד אשר גליון „לייף" אשר יצא יום או יומיים לאחר מכן לא יכלול כלום. מאחר וכך הם מחפשים אפשרות של השגת צילומים לפני תחילת המשפט -- על מנת שהחומר יהיה בידיהם לגליון אותו שבוע. אנו בחוסנו הבנו את דבריך כפי שכתבנו אליך במכתבנו ב- 17.1.61 שהשבועונים אינם מודאגים מכך שהיומונים יפרסמו תמונות לפניהם ודאגתם היא שמא יופיעו הם בלי תמונות אחר שהעתונים היומיים פרסמו אותן. על מה אם כן יצא קצפך במכתבך מה-26.1.61 בו אתה טוען שה„שבועונים טוענים את ההיפך".

לאור כל השיקולים הנ"ל, לאור נסיוננו עם הפרת „אמברגו", לאור התמרון השקוף בקשר להצעת האמברגו ומאחר שבסופו של דבר אין אנו פוגעים ב„לייף" אלא להיפך מתחשבים בעתוי בהם יותר מאשר בשבועונים אחרים, אין אנו רואים אפשרות לשנות עמדתנו.

מאחר וכך ענה נא לנו על שאלתנו שבמכתבנו מיום 17.1.61 .

3) אי אפשר להאשים אותנו בחוסר גמישות אף ביחסינו עם „טיים-לייף", כאשר אנו יכולים להענות לבקשות מבלי לפגע בעקרון השויון, ולראיה: תמונת השער של „טיים" וגם הצעתנו לגבי עתוי שחרור תמונות בית המעצר.

4) קראתי בענין את הגדרתך שאנחנו מתעסקים בצדדים הטכניים של כסוי המשפט בזמן שאתה חרד למערכת ההסברה הכללית שלנו, אם לא בעולם כולו אז לפחות בארה"ב.

אם דיברת על חילוקי גישות בינינו, אפשר אולי לסכם כך:

אתה רוצה לנצל את משפט אייכמן למען קשרים טובים עם „לייף", בבקשה, במידת האפשר, אנו מעונינים לנצל את „לייף" והקשרים הטובים אתם למען משפט אייכמן.

בברכה,

ד. לנדור